

at han, under Forudsætning af at Ordningen gennemføres, har mistet sit personlige Krav paa Debitor for den Del af Fordringen, der til sin Tid ikke dækkes af Pantet.² Saa indtræder den Tilstand, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup fra denne Plads gjorde sig til Talsmand for som den almindelige Regel: Naar der er betalt, hvad Pantet er værd, skal Ejeren kunne gaa fra Gaarden uden at skyldte nogen noget. Jeg tror ikke, det er en Regel, som man kan gøre saa vidtgaende, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremsatte Tanken om, men naar man har givet Pantekreditor al mulig Frist og Tid og Chance til at gøre sig gældende, men han har forholdt sig absolut passiv, aldeles ikke paa nogen Maade villet tilkendegive noget eller villet medvirke til nogen Ordning, da skal til sidst den Virkning indtræde, at hvis hans Pant ikke strækker til, har han yderligere ikke noget personligt Krav paa Debitor, naar denne har faaet sin Gældsordning i Stand.

Jeg haaber, at dette Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil finde meget maadeholdent, dog skal være af en saadan Beskaffenhed, at det nogenlunde vil tilfredsstille ham. Der fortsættes saa i § 32 med, at Servitutter, Deklarationer og dermed beslægtede Behæftelser, der er tinglyst som pantstiftende paa den kriseramtes Ejendom med Prioritet efter et Pantedokument, om hvilket det i Henhold til §§ 38—40 er konstateret, at det overstiger eller dækker Ejendommens Panteværdi, kan under Henviisning til nærværende Paragraf gebyrfrit udslettes i Henhold til en af Udvalget, under Appel til Akkordretten, afsagt Kendelse.

Om Virkningen af saadan Gældsordning er der Regler i §§ 52 og 53, nemlig disse, at den af Udvalget stadfæstede Ordning er ogsaa bindende for de Fordringshavere, der ikke har meldt sig under Forhandlingen, for saa vidt de ikke har fyldestgørende Pant eller anden Fortrinsret. Ordningen befrier Skyldneren for den Del af enhver før Forhandlingens Begyndelse stiftet Gæld, som ikke ved Ordningen er overtaget, saavel lige overfor Fordringshaveren selv som lige overfor Forlovere og andre, der tillige med ham hæfter for Gælden.

Og § 53 bestemmer, at enhver udenfor eller ved Siden af Ordningen truffen Overenskomst, hvorefter der af Skyldneren eller af Trediemand indrømmes nogen Fordringshaver større Fordele eller bedre Betingelser, end der aabenlyst er ham tilstaaet i Ordningen, er ugyldig. Ingen Kreditor kan altsaa efter Ordningen faa mere, end hvad

han skal have, og Debitor skylder, naar Ordningen er gennemført, intet udover det, der skal betales eller sikres gennem Ordningen.

Kapitel I, om Ordningen af kriseramte Landbrugeres Gældsforhold, er det Kapitel, jeg hidtil har gjort Rede for. I Kapitel II bestemmes, at Reglerne, som jeg her har gjort Rede for, ogsaa kan anvendes paa Fiskere, Udøvere af Landbrugets Bierhverv, Haandværkere samt Høkere og andre mindre handlende og dermed ligestillede paa Landet, hvorved forstaaes Landsbyere paa ikke over 2 000 Indbyggere.

Saa kommer i Kapitel III Reglerne om Tvangsakkord med Ændringer, som fjerner den Vanskelighed, der er knyttet til Begyndelsen af Tvangsakkord, idet der her foreskrives, at Sikkerhed mod Retsfølgning straks skal indtræde. Reglerne gøres ifølge dette Forslag anvendelige saaledes, at de kan knyttes sammen med Hjælp af Laanekassen, og ogsaa andre end Landbrugere kan altsaa faa Laan af Laanekassen til Tvangsakkord.

Endelig oprettes til Brug for Ordningen af denne Akkord Dansk Krisehypotekfond og en Laanekasse. Hvad Krisehypotekfonden angaar, skal den have sit Hjemsted i København, og den kan yde Laan i faste Ejendomme paa Landet mod sekundær Panteret fortrinsvis næstefter Laan af Kreditforeninger eller offentlige Midler, herunder Laan af Sparekasser, Stiftelser, Legater, Forsikringsselskaber og lignende Institutioner. Men altsaa *fortrinsvis*; der vil ogsaa kunne laanes, naar det ellers er forsvarligt, efter private Penge.

§ 76 indeholder den Hovedbestemmelse, at Medlemmerne ikke hæfter solidarisk. Forholdet er nemlig det, at her skal, saaledes som det fremgaar af senere Paragraffer, kunne laanes op til 75 pCt. af Ejendommens Værdi, og det vil da, navnlig i nedadgaende Tider, kunne være betænkeligt, at de laanende skal være solidarisk ansvarlige. Formaalet med hele den foreslaede Ordning skulde være at hjælpe de dygtige og økonomiske ud af en truende Ruin og hjælpe dem til at arbejde sig frem til at kunne leve trygt og sikkert i økonomisk Henseende. Derfor skal den dygtige, den flittige og den, som er sparsommelig, ikke i en ret vanskelig Situation være solidarisk med mange andre, som maaske ikke besidder disse Dyder, for saa vil den enkelte dygtige let blive trukket ned af de mindre dygtige og blive ruineret sammen med dem.

Der kan udstedes Kasseobligationer